

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Imperator ab Episcopo Proclo persuasus, Ioannis corpus ab exilio
Constantinopolim transferendum, ac in apostoloru[m] ecclesia
reponendu[m] curavit. Cap. XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

& glorificabor, & notus ero in oculis multarum gentium: & scient quia ego sum dominus. Hac de causa Proclus maximam, ut dixi, laudem consecutus est.

Quòd Imperator Valentinianus Iunior Eudoxiam Theodosii filiam duxit uxorem.

CAP. XLIII.

Imperator verò Theodosius, ob suam ipsius mansuetudinem cum alia multa beneficia, tum illud vnum in primis diuina prouidentia recepit. filiã habuit ex coniuge Eudocia, cui Eudoxia nomen erat. Hanc Valentinianus eius consobrinus, quem partium occidentalium Imperatorem creauerat, sibi in matrimonium dari postulauit. Theodosius Imperator eius postulationi morem gessit. Ac cum esset de loco aliquo intermedio inter Romam & Constantinopolim interiecto ad celebrandas nuptias deliberatum, visumq; Thessalonica, itinere quasi dimidiato, illud negotij obire, Valentinianus Theodosio per literas significauit, ut nihil ipse sibi de ea re exhiberet molestiã. Se enim Constantinopolim venturum dixit. Itaque cum res partiũ occidentalium in tuto collocauisset, nuptiarum causa Constantinopolim proficiscitur. quibus confectis Isidoro, & Sinatore Coss. capit coniugem, & ad partes versus occidentem maturè reuertitur. Theodosius Dei beneficio hoc prospero & foelici casu potitus est.

Quòd Imperator ab Episcopo Proclo persuasus, Ioannis corpus ab exilio Constantinopolim transferendum, ac in apostolorũ ecclesia reponendũ curauit.

CAP. XLIIII.

Exiguo tempore post, Proclus Episcopus eos, qui propter Ioannis abdicationem separatim conuentus peragebant, cum cæteris in concordiam reduxit, & prudentia eorum animos offensos permulsi. Sed qua ratione istud effecerit, dicam. Corpus Ioannis Comanis sepultum, vbi Imperatori eam rem persuaserat, trigesimo quinto anno post eius abdicationem Constantinopolim transferendum curauit. Quod cum multo honore & splendida pompa publicè

blicè celebrata, in ecclesia Apostolorum condidit. Hac re igitur qui propter Ioannem conuentus seorsum faciebant, ad ecclesiæ concordiam reconciliati fuerunt. Quod factum est ad decimum sextum Consulatum Imperatoris Theodosii, Sexto Calend. Februarij. Vnde demiror equidem quid causæ fuerit cur tanta inuidiæ flamma contra Originè mortuum incensa sit (ducentis enim annis post morrem à Theophilo excommunicatus fuit) cum Ioannes trigesimo quinto anno, postquam è vita excesserat, sit à Proclo receptus in communionem. Verùm Proclus Theophilo tatum facilitate morum antecelluit. Ista autem qua ratione & acciderint, & quotidie accidant, prudentibus viris minimè obscurum est.

De morte Pauli Nouatianorū episcopi, & Martino, qui in eius locum surrogatus erat.

CAP. XLV.

Non multo post corpus Ioanis in Ecclesia Apostolorum repositum, Paulus ecclesiæ Nouatianorū Episcopus obiit mortem, eodè Consulatu, ad xii. Calè. August. qui suo funere omnes discrepantes dissentientesq; sectas vnâ quodammodo effecit Ecclesiã. Nam omnes eius corpus ad sepulchrum cum psalmis decatatis pariter deduxerunt. Quippe dum vixit, omnibus propter rectam sinceramque vitæ rationem perquam charus fuit. Quoniam autem Paulus mortem iam appetiturus, rem plane memorabilem gesserit, eam utpote huic historiæ admodum accommodatam, ad legètiū utilitatem hoc loco ponendam celsui. Quod autem, dum ægrotabat, consueta suæ monasticæ disciplinæ dieta vsus sit, neq; eam villo modo violauerit, quodq; etiam preces assidue facere non intermiserit, mihi silentio prætereundum puto, ne dum in illis commemorandis insisto, rem gestam ab eo, ut dixi, planè memorabilem & valde vtilem aliqua ex parte obscurare videar. Quænam igitur ea sit, iam dicere aggredior. Paulus è vita migraturus, omnes sacerdotes ecclesiarum quæ sub eo erant, accersitos sic allocutus est: Prouidete vt dum ego adhuc spiritum duco, Episcopus vobis designetur, ne postea ecclesiæ tumultu perturbentur. Cum responderent non ipsis potestatem Episcopi deligendi per-